

Bibël për fëmijët
paraqet

Mirupafshim
Faraon

Shkruar nga: Edward Hughes

Ilustruar nga: Janie Forest

Adaptuar nga: Lyn Doerksen

Përkthyer nga: Arianit Iljazi

Prodhuar nga: Bible for Children
www.M1914.org

©2013 Bible for Children, Inc.

E drejta e kopjimit: Mund të bëni kopje ose ta shtypni këtë histori,
nëse nuk do ta shitni.

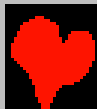

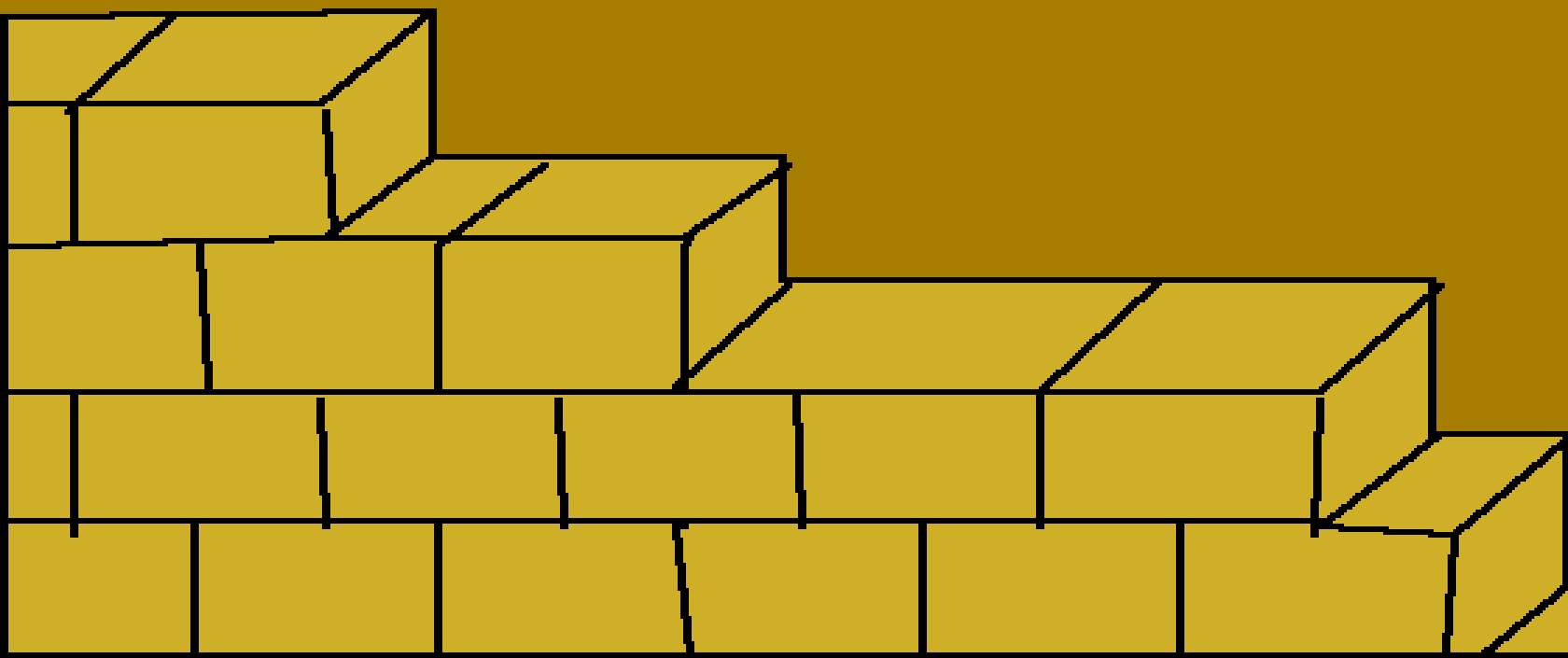
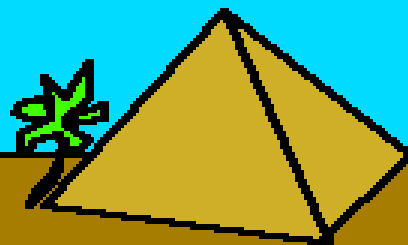
Faraoni ishte i zemëruar! Perëndia e kishte urdhëruar atë nëpërmjet Moisiut ti linte skllevërit Izraelitë të iknin nga Egjipti.

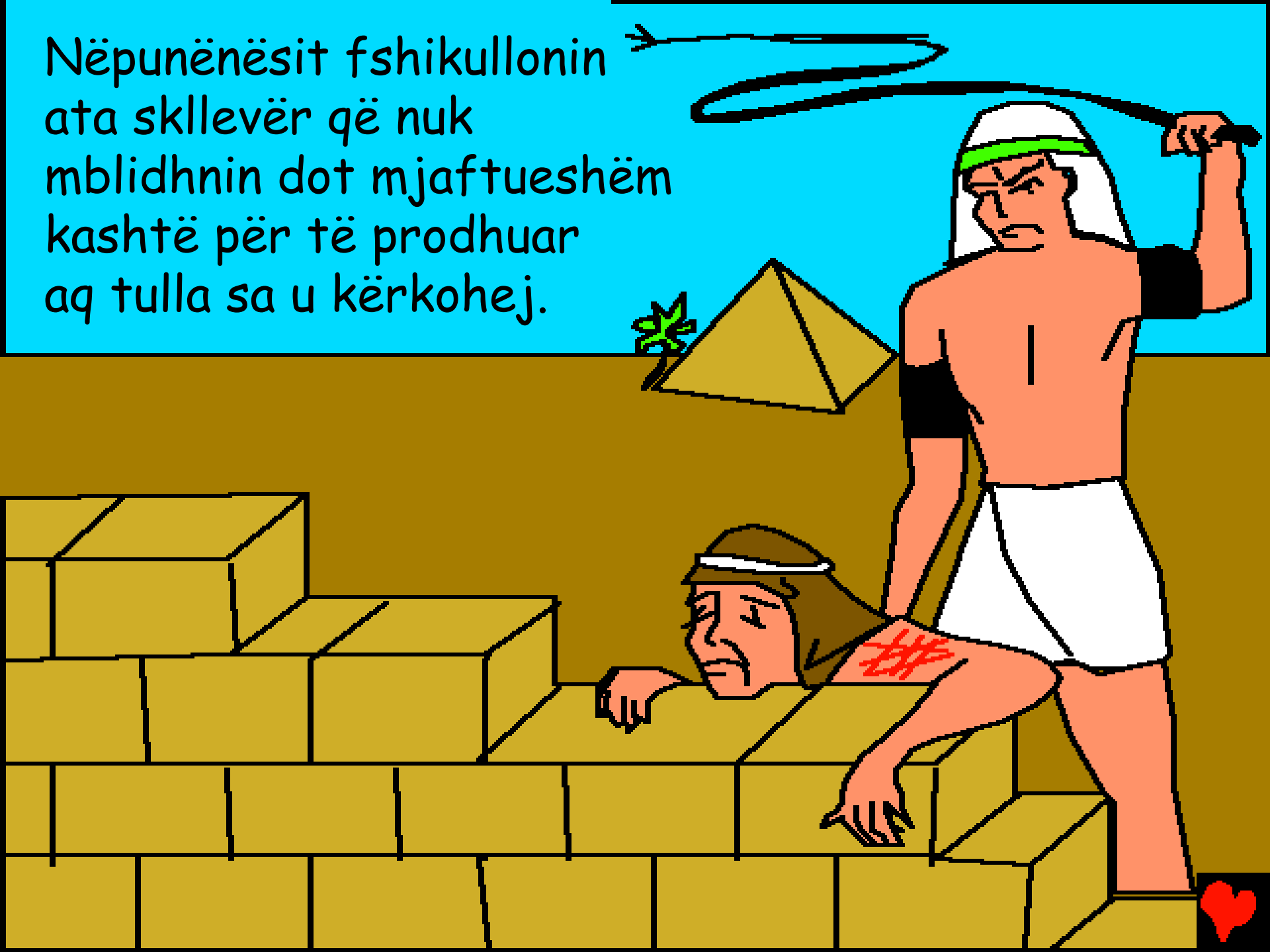
"Vërimi të punojnë
më rëndë", i
urdhëroi Faraoni
rojet e skllëvërve.
Tani gjërat ishin
edhe më keq për
Izraelitët.

"Mblidhni vetë kashtën. Ne nuk do t'jua japim më.
Por bëni të njëjtin numër tullash."

Nëpunënesit fshikullonin
ata sklevër që nuk
mblidhnin dot mjaftueshëm
kashtë për të prodhuar
aq tulla sa u kërkohesh.

Njerëzit
fajësuan
Moisiun dhe
Aronin për
telashet e
tyre. Moisiu
gjeti një vend
për tu lutur.

"O PERËNDI",
thirri ai, "Ti nuk
e ke shpenguar
popullin Tënd,
fare". "Unë jam
PERËNDIA dhe
Unë do t'ju
shpengoj",

u përgjigj
Perëndia.

Pastaj, Perëndia dërgoi Moisiun dhe Aronin përsëri tek Faraoni. Kur sundimtari i fuqishëm u kërkoj shërbëtorëve të Perëndisë një shenjë prej Tij,

shkopi i Aronit u kthye në një gjarpër rrëshqitës.

“Thërrisni magjistarët
e mi”, ulëriti Faraoni.
Kur magjistarët
Egjiptianë hodhën
shkopat e tyre, secili
nga to u bë një gjarpër.
Por shkopi i Aronit i
gëlltiti të tjerët.
Megjithatë Faraoni
refuzoi ta lërë popullin
të shkojë.

Mëngjesin tjetër, Moisiu dhe Aroni takuan Faraonin
buzë lumit. Kur Aroni zgjati shkopin e tij, Perëndia
e ktheu ujin në gjak. Peshqit
vdiqën! Njerëzit nuk mund ta
pinin më.

Por Faraoni e ngurtësoi zemrën e tij. Ai nuk po i linte Izraelitët të largoheshin nga Egjipti.

Përsëri, Moisiu i
tha Faraonit që
ti lërë njerëzit
e Perëndisë
të shkojnë.
Faraoni nuk
pranoi përsëri.
Perëndia dërgoi
një plagë tjetër.
I gjithë Egjipti
u mbush me
bretkoca.

Çdo shtëpi, çdo
dhomë, madje
edhe sobat e
gatimit ishin
plot e përplot
me bretkoca!

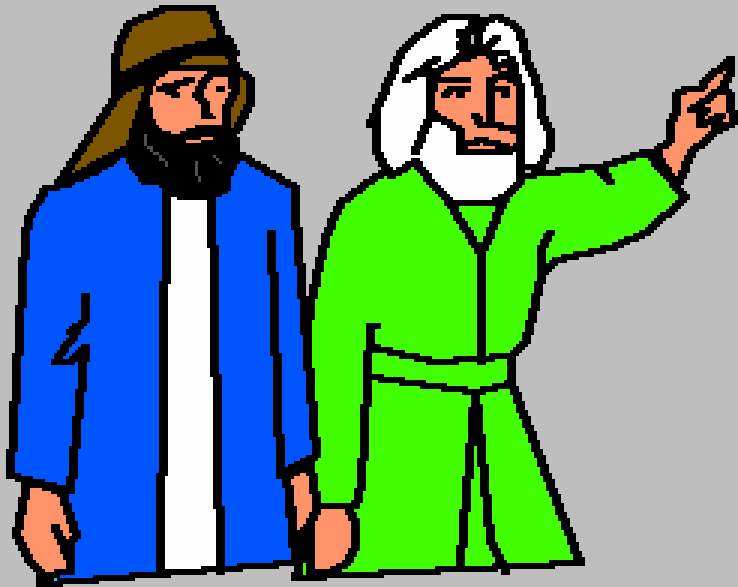

"Lutuni për mua, që Perëndia të largojë bretkocat", u lut Faraoni. "Dhe unë do ti lë njerëzit tuaj të shkojnë". Por kur bretkocat u larguan, Faraoni ndryshoi mendje. Ai nuk donte ti linte të lirë skllëverit.

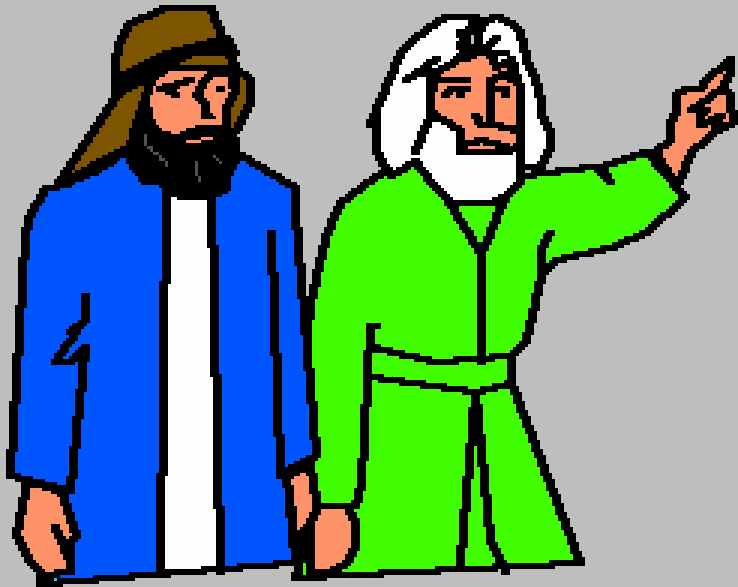
Pastaj Perëndia dërgoi miliarda insekte të vogla të quajtur mushkonja. Çdo njeri dhe kafshë filloi të kruhet nga pickimet e tyre, por Faraoni përsëri nuk donte të dorëzohej përpara Perëndisë.

Pas kësaj Perëndia
dërgoi miza, koloni
të panumërta mizash.
Perëndia dërgoi
sëmundje për të
vrarë Egjiptasit.

Perëndia dërgoi
ulçera. Njerëzit
vuajtën tmerrësisht.
Megjithatë Faraoni
vazhdonte ti
rezistonte
Perëndisë.

Pas plagës së
ulçerave, Perëndia
dërgoi hordhi të
tëra karaklecash.
Karkalecat hëngrën
çdo bimë të gjelbër
në vend.

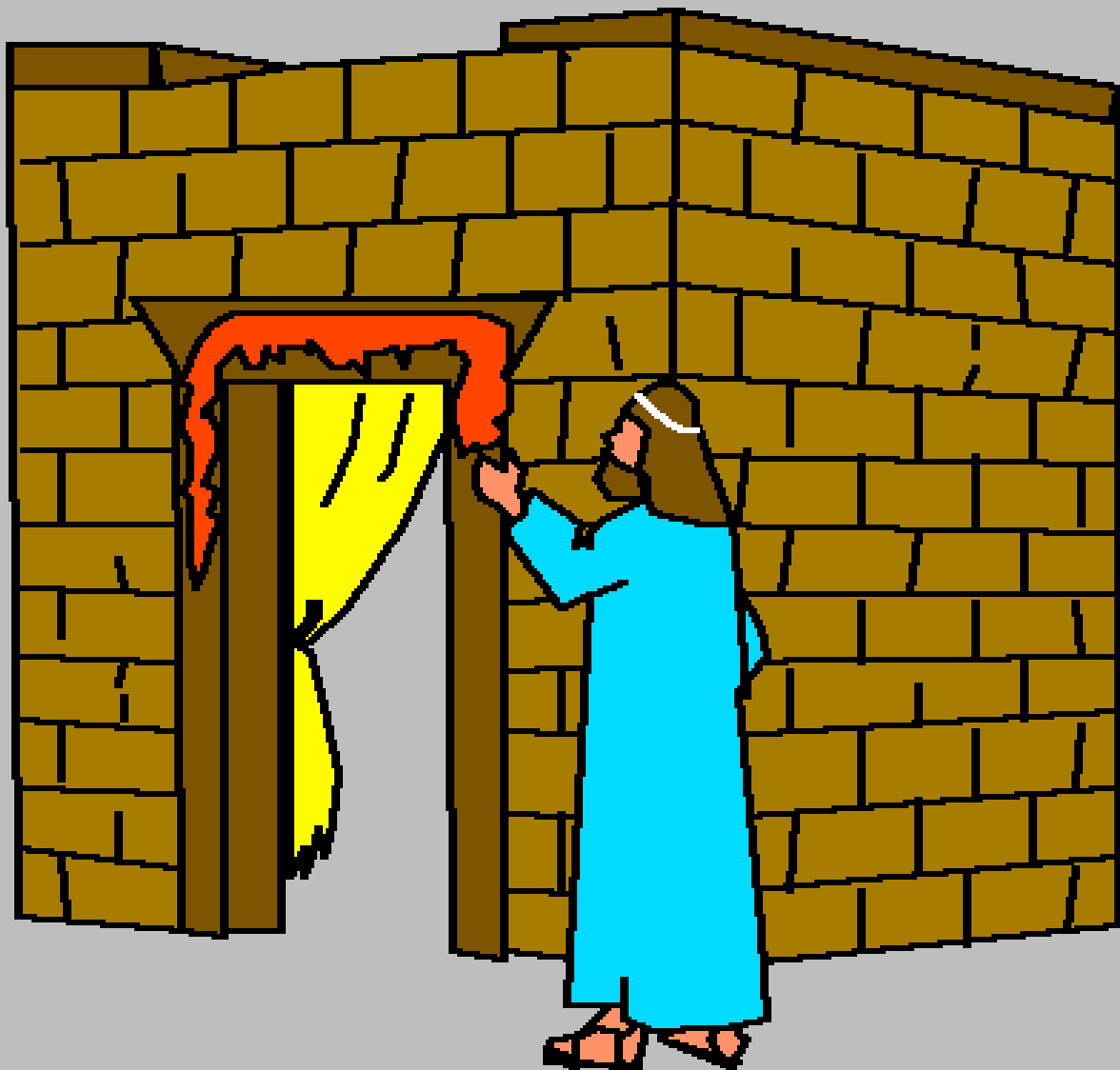

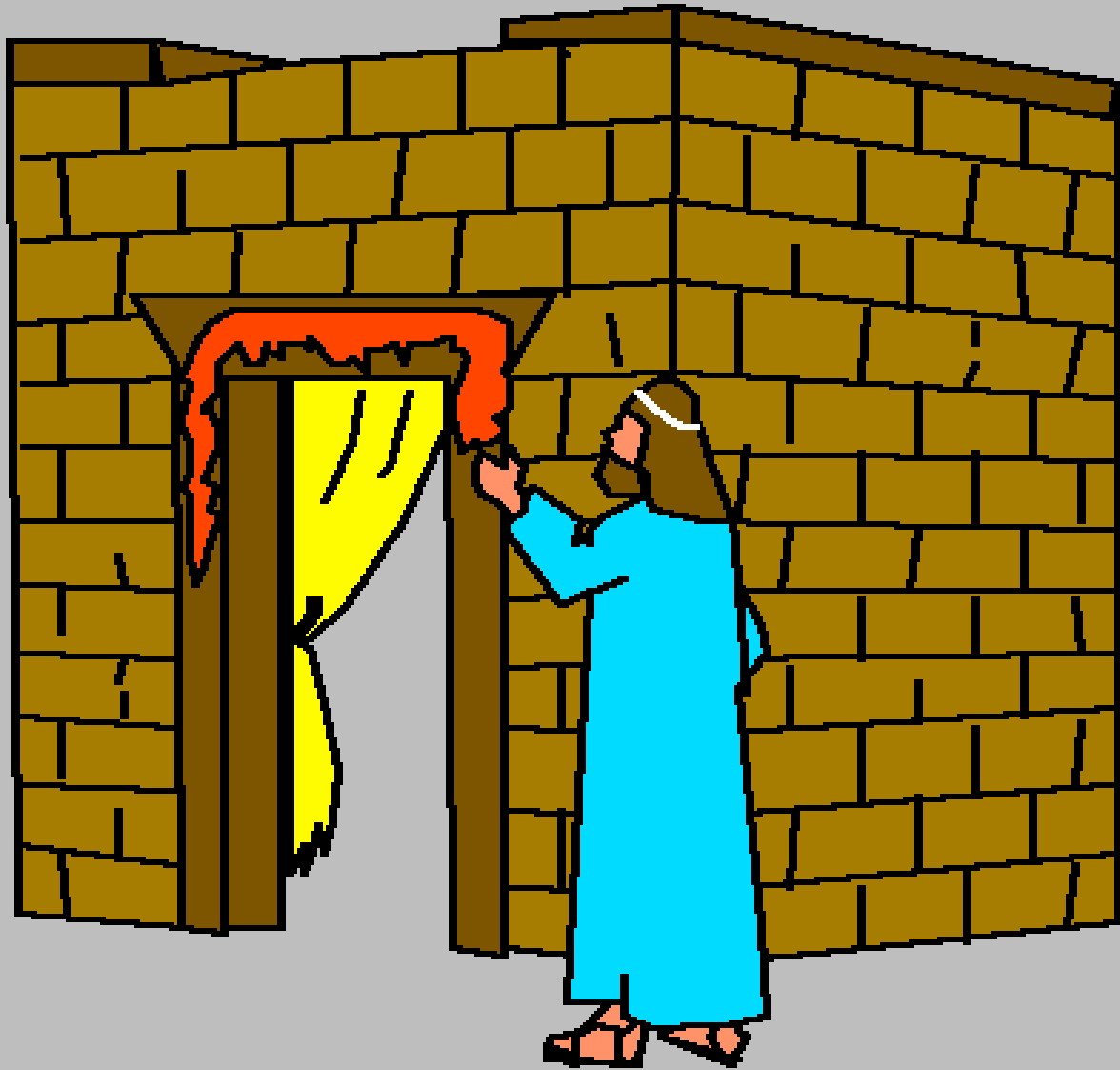
Pastaj Perëndia
dërgoi tre ditë
të një errësire
të plotë. Por
Faraoni
kokëfortë nuk
donte ti linte të
lirë Izraelitët.

“Unë do të dërgoj edhe një plagë të fundit”, paralajmëroi Perëndia. “Rreth mesit të natës, të gjithë të parëlindurit e njerëzve dhe të kafshëve, do të vdesin”.

Perëndia u tha
Izraelitëve se
të parëlindurit
e tyre do të
shpëtoheshin,
nëse ata do
ta vendosnin
gjakun e
qengjave
në shtalkat
e dyerve
të tyre.

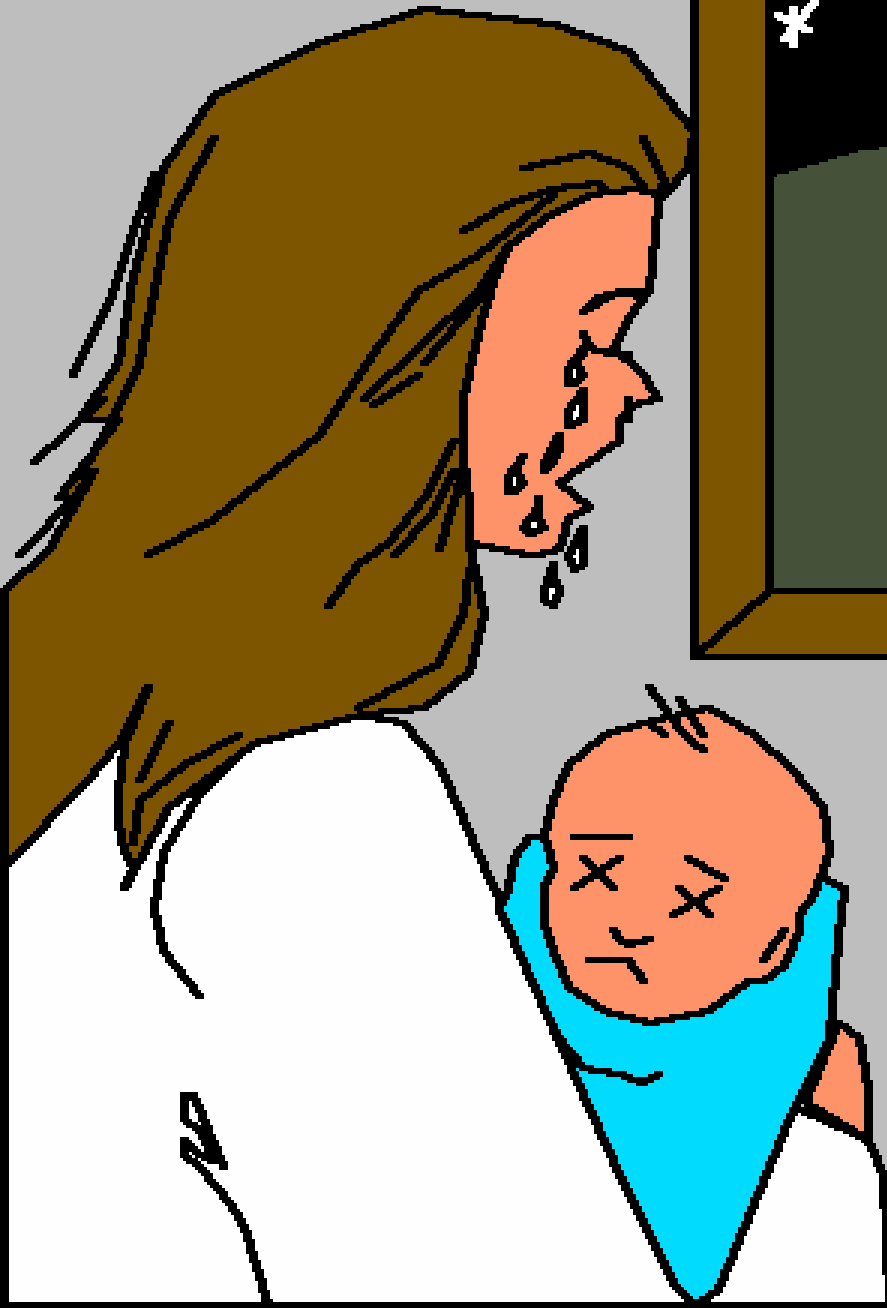
Në mesnatë, një britmë e madhe u dëgjua mbi Egjipt. Vdekja kishte goditur. Së paku një njeri kishte vdekur në çdo shtëpi.

“Dilni prej këndej”,
iu lut Faraoni
Mosiut. “Shkoni,
shërbejini
Perëndisë”.

Me shpejtësi,
njerëzit e Perëndisë
marshuan përtej
kufirit të
Egjiptit.

Perëndia i tha Moisiut të kujtonte Natën e Pashkës, sepse Engjëlli i Perëndisë kishte kaluar përmbi shtëpitë e Izraelitëve dhe kishte goditur Faraonin dhe njerëzit e tij.

Pas 430 vitesh në Egjipt,
njerëzit e Perëndisë ishin tani të lirë.
Perëndia i drejtoi ata me një kollonë reje gjatë
ditës, dhe një kollonë zjarri gjatë natës.

Por Faraoni nuk kishte mbaruar me Izraelitët. Përsëri, ai e harroi Perëdinë. Përsëri ai ndryshoi mendje. Duke mbledhur ushtrinë e tij, ai shkoi në ndjekje të skllëvërve.

“Perëndia do të luftojë për ju”, tha Moisiu.
Moisiu shkoi përpara drejt bregut të detit
dhe shtriu krahun e tij.

Një mrekulli e
paparë ndodhi.
Perëndia hapi
një shteg në mes
të ujit. Njerëzit
kaluan të
sigurtë.

Pastaj, ushtria e Faraonit kalëroi në Detin e Kuq.
"Tani do ti kapim", menduan ushtarët.

Por Perëndia mbylli ujrat. Ushtria e fuqishme e Faraonit u përpi në mes të detit. Tani Faraoni e mori vesh që Perëndia i Izraelit është Perëndi përmbi gjithçka.

Mirupafshim Faraon

Një tregim nga Fjala e Perëndisë, Bibla

e marrë nga

Eksodi 4-15

"Zbulimi i fjalëve të tua ndriçon dhe u
jep mendje njerëzve të thjeshtë."

Psalmet 119:130

Fund

Ky tregim nga Bibla na tregon për Perëndinë tonë të
mrekullueshëm i cili na krijoi dhe dëshiron që
ne ta njohim Atë.

Perëndia e di që ne kemi bërë gjëra të këqija, të cilat Ai i quan
mëkate. Dënimi për mëkatin është vdekja, por Perëndia ju do juve
aq shumë sa që dërgoi Birin e Tij të vetëm, Jezusin, që të vdesë në
Kryq dhe të dënohet për mëkatet tuaja. Pastaj Jezusi u ringjall
dhe u ngrit lart në Qiell! Nëse beson në Jezusin dhe i kërkon Atij
të t'i falë mëkatet e tua, Ai do ta bëj atë! Ai do të vijë dhe do të
jetojë në ty, dhe ti do të jetosh me Të përgjithmonë.

Nëse ti beson se kjo është e vërteta, drejtoju Perëndisë kështu:
Jezus i dashur, unë besoj se Ti je Perëndia i bërë njeri për të
vdekur për mëkatet e mia, dhe që Ti u ngjalle sërish. Të lutem,
eja në jetën time dhe fali mëkatet e mia, në mënyrë që unë të kem
jetë të re dhe një ditë të jem me Ty, përgjithmonë. Më ndihmo,
të të bindem dhe jetoj për Ty, si fëmija Yt. Amen.

Lexo Biblën dhe bisedo me Perëndinë çdo ditë! Gjoni 3:16

